

Vinduer, Døre og Lister.
Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

Demokratiets Fremmarch.

Valgene i England har der som overalt i Verden for bestandig tiltetgjort Drommene om at tilbageerobre den forende Stilling for Liberalismen indenfor Demokratiet. Lloyd George har levet i denne Drom, og Valgkampen nu var et sidste gigantisk Forsøg paa at virkeliggøre den, men det glippede. Vi tvivler om, at nogen kunde have gjort det bedre, men mod Tiden og Udviklingen kæmper selv en »Trolldmand« forgeses. Arbejderpartiet har uigenkaldeligt overtaget det demokratiske Føreskab.

Da Gladstone i sin Tid optog Arbejderforenen John Burns i sit Ministerium, vakte det Forførelse i konservative Kredse, men i frisdende Kredse Verden over blev det anset som en Bedrift. — Det var en udstrakt Haand til en fordomsfri Anerkendelse af den unge Arbejderbevægelse, som en naturlig Medarbejder og Forbundsstøtte indenfor Liberalismen. Forholdet er naturligvis sværere nu, hvor Arbejderhæren staar som den store, medens de Liberale er de troneriserte. Mange vil se paa det, og det Liberale taber det maaske, som naar det en Gang saa mægtige Herskab — Frisdets forende Parti gennem Aarhundreder — tager Plads hos sin fordums Tjener.

Og dog — er Stillingen ringere for det? Her er jo i Virkeligheden ingen Herrer og ingen Tjenere, men Medarbejdere i Arbejdet for Tidens — ja en af Tidernes største Opgaver. — Bliver nogen ringe ved at gaa ind i og tage sin Part i dette Arbejde, hvor ingen er overflødig og det bedste ikke for godt.

Men det kan være svært nok — ikke blot af honnet Ambition, men først og fremmest fordi Liberalismen i England som overalt i Verden er sammensat af to Strømninger: en, der søger fremad — rede til at gaa ind i det demokratiske Samarbejde, og en, der er gaet træt og drages over mod Konservatismen.

At denne Tvedeltighed sonderlides det gamle liberale Parti, og kan det ikke gaa ind i Samarbejdet, vil dets Skæbne være afgjort og dets Mission endt. I det demokratiske Samarbejde vil det endnu have en stor Opgave og kunne faa betydelig Indflydelse, men kan det ikke dette, da vil det gaa sin Opøsning i Møde. Thi Udviklingen maa have sin Gang, og den har bestandig, hvor mange Afskygninger, der end har været, delt Vælgerne i to Hovedstrømme — en demokratisk og en konservativ.

Socialisme — Separatisme — Religion —

Da »Dimmal« under Valgagitationen og ligeledes efter Valget har beskæftiget sig meget med Alliancen mellem Selvslystpartiet og Socialdemokraterne, er det særlig to Punkter vi ønsker at udtale os om, nemlig Separatismen og Religionen, og skal vi som Bestyrelse for Socialdemokratisk Forbund i Thorshavn — uden at indlade os paa Drøftelsen af de forskellige vildledende Skrivelser fra »Dimmal«s Side — udtale,

At Socialdemokratisk Forbund paa Færøerne ikke arbejder i Tilslutning til Separatismen paa Færøerne, heller ikke i Tilslutning hverken til Selvslyst- eller Sambandspartiet uden hvor det falder sammen (eller delvis falder sammen) med Socialismen, og ved sidste Folketingsvalg drejede det sig for os udelukkende om at afværge, at Færinger stod contra den naturlige demokratiske Udvikling i Danmark. Mod Separatisme (Adskillelse fra Danmark) protesterer vi paa det bestemteste. At Socialdemokratisk Forbund ikke modarbejder Religion, hverken i Kirke eller i Skole, men at vi tværtimod vil støtte denne hvor det kan ske paa Frihedens Grund. Vi anser forøvrigt Religionen for en privat Hjertesag, der saa lidt som muligt bør indblandes i Politik.

Thorshavn, den 22. Juni 1929.

M. S. Viðstein. A. Andresen. C. V. Fosaa. J. M. Mouritsen.
M. Jensen. P. J. Hansen.

Simun av Skarði

Sum kunnugt, er Simun av Skarði, háskúlastýrari, í hesum dögum í Íslandi, hagar hann er boðin, mest fyrri at halda fyrrilestrá.

At hann er almikið fagnaður av Íslendingum — og tað við góðum grundum —, prógvar hetta heiðurskveði, ið yrkt er til hansara.

Føroyingar kunnu vera glaðir við at eiga slíkan mann, ið á henda hátt verður heiðraður:

Kveðja

til lyðháskólastjóra Simonar frá Skarði.

Hvað er það undra, er úti jeg sá?
Eylond úr djúpinu rísa,
fjell, er sig teygja mótt himninum há;
hillingar, leiðina vísa.
Það er í líkingu, langt til að sjá,
landið ísa.

Það eru Færeyjar, fœðurland þitt;
fjörmikli¹⁾ Simon frá Skarði.
Þær geyma minning um þetta og hitt,
þjóðstofs vors, helgum af arði²⁾.
Menjar³⁾ sem treindust⁴⁾, þars mátu menn sitl⁵⁾,
meir en varði.

Simon frá Skarði er líking vors lands.
Líkt því, er eyjarnar blána
í fjarska, vjer kynst hofum kvæðunum hans;
kennum þar frændsemi nána.
Nú fáum vjer lítið lífs-bygging hans,
lesið brána.

Heill sje þjer, Simon, þú heillaðir æ⁶⁾,
heimsóttum vjer þig á stundum.
Þökk fyrir komuna⁷⁾, í borg og í bæ.
Að borið gat saman hjer fundum,
minnisstætt⁸⁾ verður í sveit og við sæ,
sveinum, sprundum.

Páll Jónsson.

1) fjör merkir lív, fjörmikil = lívligur. 2) af arði merkir til gagns. 3) menjar merkir áminningartekin. 4) treina merkir at nýta við sparseni, treindust = vörðu nýtt við sparseni. 5) þars mátu menn sitl = har ið menn gjordu sær sitl, so tað hóskaði. 6) æ merkir alla tíð. 7) minnisstætt merkir minnisfast.

Føroyskir kapitalistar.

Við slíkari yvurskrift ger blaðst. »Dimmalættingar« álop á undirritaða fyrri eitt tíðindabreyt, sum eg havi skrivað til »Tingakross«. Eg greiddi frá, at fleiri Suðuroyskisk máttu selast aftur frá grönlandsferð tessvegna, at einki skip fer yvir at flyta veiðuna heim.

Mauritzen í Leith ætlaði at senda guvuskip yvir at føra veiðuna heim; men hann fekk ikki alongd til Føroyingahavnina.

Sjálvandi hevur henda sýtan ríkisráðsins sína grund í, at Mauritzen er útlendingur; men hettar skiltu fólk ikki, og so var gitt, at valúrlítið hevði velt hesa noktan.

Eg skrivaði: »søgu er manna millum, at Stauning meinar, at vit eru kapitalistar í Føroyum, tí vit valdu Andrass niður á Danatung, og kapitalistar hava já ikki neyðugt at fiska í Grönlandi«.

Eg loyvi mær at skriva tað í tíðindabreytið, hvat fólk tosaða um her í Suðuroy, tað var ikki av hatti ella hevndarhugi, sum blaðst. »Dimmalættingar« so hvassliga tekur til orða. Hann skrivar m. a.: »hettar prógvar eitt slíkt dýpi av óndskapi hjá hesum brævskrivara, at tað er at ógvast yvir... Slíkan haróskap hava vit óngantíð verið undir. Ja, teir góðu harrar skriva um »frælsi, javnaður og bróðurskap«, men hat og hevndarhugi liggur teim fremst í brósti, tá teim ikki gongst eftir vildi«.

Hettar eru stór orð. Er hetta ikki at gera ein elefant av eini flugu, so veit eg ikki, hvat slíkt skról skal kallast.

J. H. D.

Grönlandsferðin

tykist nú at vera gingin inn í fiskiveiðuferðirnar frá Føroyum sum eitt sálvfygljult líð. Stórir er lann floti, sum yvir um havið er farin í ár, og hann hevði verið væl størri, um skipini vóru fleiri, sum tjenlig vóru. Sluppirnar eru ígrundini ikki hóskandi grönlandsfær, betri eru tær stóru skonnartirnar, sum klaksvíkingar nú hava fingið fleiri av.

Einki varð av í ár, at menn fóru vestur til Grönlands at dríva útróður frá landi, hóast tað ívaleytt hevði verið hin besti veiðimátin. Ymist var til bágs: fyrst og fremst hitt óvissa og óvtrngt avmarkaða loyvi, og tínest skortandi far burtur og aftur; men vónandi kemur henda driftn í lag komandi ár. Í hvussu er vóna vit, at henda nýggja ríkisstjórnin ger tað ið gerast kann fyrri at rúmka okkum rásrinar í Vesturgönlandi.

Fiskaloysi í Føroyum

man sjaldan hava verið veri enn í ár. Tað er lítið, at báfar verður flotaður til útróðurs nakrastaðni, og um einhver fer á flot, fær hann illa at kóka av.

Gymnastik- og Hjemmeskoen
„Hip Hop“
fra № 36—45.
Katrine Christiansen
i Bringsnagetu.

rundfiski. Royni hava menn við kalvalinu, men veiðan hevur verið smálig.

Einstakir menn royna eitt sindur við snurrivod ella smátróli og fáa nakð av skrubbu og tungu, men tað er einki til munis.

Til Íslands at rógva út

er í ár farin ein óvandi talríkur mannabópur frá ymsum byggdum í Føroyum. So sori, sum her er til fisk undir landinum, ventar eingin sær nakra veið, og annar vegur til peningavinnu her enn við fiskiveiðu er ikki, so sum hetta neyðar land er stýrt og fyrirkomið.

Tað var hettuligt at siggja »Novus«, tá hon stóft fór av Havnini, laðin upp í hálsa mastrina við leysgáðsi og bátum og pinn-pakkað av ferðafólki. Veiðið var já ikki av tí besta, men so væl gjordu Norðmennirar móti okkara fiskimönnum, at teir bíðaðu ella dvöldu um faringina fyrst á Skálafirði og síðan á Fuglafirði, til veiðið línindi, sonikið, at komast kundi fram uttan vanda fyrri teirri dýru dekklast, sum so nógv stóð í hjá okkara útróðramönnum.

Kundi lógtingið ikki gjort eitt sindur meira við skipi sinum til at hjálpa fiskimönnum aftur og fram á Ílandsferðini?

Fiskiveiðan í Canada

hevur verið væl meira í peningi í ár enn í fjór, hóast veiðumongdin er minni. 3 fyrstu mánaðirnar av árinum var hin samanlagda veiðan 72 milliónir pund ímóti 77 milliónir pund í fjór, men peningurin var tó 107 túsund dollars meira.

Við Atlantshavsstrondina tálmaðu stormar veiðuni í marsmánaði. Hesu megin var veiðan 9 milliónur pund móti 9½ í fjór. Veiðan var tó 393 túsund dollars móti 316 túsund dollars í fjór.

Við Kyrrahavsstrondina var kalvaveiðan ófór í vár og rökk 3 milliónur pund. Av síld vóru eisini veiddar 6. u. 3 milliónur pund. Laxaveiðan var í marsmánaði 58 túsund pund, og er tað heldur minni en um sama mundið í fjór.

Um fiskiveiðu og fiskibirgdir í Íslandi

skrivur »Ægir«, mei-heltið, fylgjandi yvirli:

Veiðan 1. mei	
1929	228,938 skpd. turrvekt
1928	171,726
1927	140,384
1926	119,262
Birgdir (Oplag) 1. mei	
1929	165,714 skpd. turrvekt
1928	138,000
1927	130,400
1926	145,400

Lýsið.